

наго на двери-тѣ. Тамъ го дочакватъ сички-тѣ владицы, междѣ кои-то той поколеничъ тамамъ на средъ-тѣ предъ светъ трапезъ, като да припада самомѣ христѣ, кой-то тамъ невидимостои; тѣ му тѣратъ на главъ-тѣ свето евангеліе обърнато съ писано-то на доло, кое-то тогава знаменѣва рѣкъ-тѣ на самага спасителя, па гѣждатъ и свои-тѣ освещены рѣцѣ; тогава най старый-а гласно изрича рѣчи-тѣ, съ кои-то са свършва тайна-та: „чрезъ избраніе и испитаніе-то на богободни-тѣ владицы и на освещенный-а соборъ, божественна благодать...“ и проч. както кога са поставя священникъ и дѣаконъ.

Послѣ това благословава го и прекръста три пѣти въ име-то на пресвета Троица, и тихо исчита надъ него молитвъ-тѣ, въ коуж-то са спомянѣва благодать-та на свещенство-то, коа-то е дошла на църковны-тѣ служители іоще отъ самы-тѣ апостола; а междѣ това сички-тѣ владицы непрестанно държатъ на новый-а надъ главъ-тѣ дѣсницы-тѣ си, защото споредъ вселенски-тѣ законы само единъ владика не може да освети дрѣгго, но трѣба да има пѣ вече; единъ отъ тѣхъ чете тихъ ектеніѣ, въ коуж-то са моли Богъ за добро-то на църква-та и за добро-то на новый-а служитель неинъ, а остали-тѣ тихимъ гласомъ отговаратъ: „господи помилѣй.“ Най послѣ най старый-а завърша тайнъ-тѣ съ дрѣгъ силнъ молитвъ, въ коуж-то моли господа: „да направи, да са тойзи новый уредникъ на скети-тѣ тайни достойно угледа на него, да бѣде кождъ на слѣпи-тѣ, свѣтило на